

INTREKKING BIJZONDERE MAATREGELEN POLIOMYELITIS

Aan de artsen in Nederland,

In mijn bericht¹ dd. 14 juli 1956 („Richtlijnen voor de profylaxe en therapie van poliomyelitis anterior acuta”) heb ik geadviseerd om, afgezien van dringende indicatie, zich te onthouden van het verrichten van enkele medische ingrepen die tijdens een hoge poliomyelitis-frequentie met een bijzonder risico gepaard gaan. Dit advies had betrekking op immunisaties en op ingrepen in het naso-pharynx-gebied.

Het beloop van de poliomyelitis-morbiditeit in de laatste weken maakt het mij mogelijk dit advies in te trekken. Wel kan het ziektecijfer in zekere gebieden voor enkelen Uwer nog aanleiding zijn zich beperkingen te blijven opleggen. Ook de geneeskundige inspecteur voor Uw provincie zal U wellicht daartoe nog voor enige tijd adviseren. Wanneer U over het te voeren beleid in twijfel mocht verkeren, kunt U zich natuurlijk ook eigener beweging tot deze functionaris wenden.

Ik voel mij verplicht nog het volgende punt met klem onder Uw aandacht te brengen.

Onderzoekingen der laatste jaren hebben op overtuigende wijze aangetoond, dat het ongunstige gevolg van ingrepen aan de amandelen (tonsillectomieën, enz.), en wel een verhoging van de kans op de prognostisch ernstige bulbaire vormen van poliomyelitis, zich niet alleen in de eerste weken na de ingreep voordoet, maar nog vele jaren daarna blijft voortbestaan.

Een persoon, bij wie deze ingrepen zijn toegepast, blijft jarenlang kwetsbaar: hij verkrijgt en behoudt na besmetting een verhoogde kans op bulbaire poliomyelitis.

Ik wil U daarom verzoeken dit feit bij Uw indicatie-stelling tot het verrichten van tonsillectomieën enz. ernstig te overwegen en tot deze ingreep nimmer, als ware het een eenvoudige routine-handeling, over te gaan.

¹*Ned. T. Geneesk.* (1956) **100**, 2087.

's-Gravenhage, 8 oktober 1956

*De Geneeskundig Hoofdinspecteur
van de Volksgezondheid,
Dr. C. BANNING*

BRIEFWISSELING

BRIEFWISSELING

OUDE NUMMERS NEDERLANDSCH TIJDSCHRIFT VOOR GENEESKUNDE

Wij zouden gaarne willen beschikken over enkele oude afleveringen van ons *Tijdschrift* van vóór 1900, waarin nog de advertentie-bladzijden voorkomen. Degene, die ons daaraan wil helpen, zullen wij zeer erkentelijk zijn.

REDACTIE

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie; ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken, behoudt de Redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten)

HET VÓÓRKOMEN VAN KWAADAARDIGE GEZWELLEN BENEDEN DE 30-JARIGE LEEFTIJD IN EEN CHIRURGISCHE KLINIEK

In zijn artikel citeert collega L. DE BOER¹ een onderzoek van CAYLEY en MERSHEIMER betreffende 16 gevallen van longkanker bij kinderen jonger dan 14 jaar (terloops zij medegedeeld, dat ook H. J. CAEZ aan dit onderzoek deelnam en dat het gepubliceerd werd in de *American Journal of Diseases of Children* (1951), **82**, 49). Collega DE BOER levert hierop commentaar: „Zelfs de meest verstokte aanhangers van de „nicotine”-theorie zullen moeten toegeven, dat hier niet het roken schuld is, maar andere oorzaken werkzaam moeten zijn”.

Men kan natuurlijk geen bezwaar maken tegen de opvatting, dat roken moeilijk als een belangrijke aetiologische factor te beschouwen is bij longkanker die vóór het 14e levensjaar is vastgesteld. Anders staat het met de wijze, waarop deze mening door DE BOER werd weergegeven. Zo is het woord „nicotine”-theorie, zelfs met de door hem gebruikte aanhalingstekens, zo ver verwijderd van de te hanteren begrippen, dat het met serieuze behandeling van het aan de orde zijnde vraagstuk nauwelijks verenigbaar is. De woorden „verstokte aanhangers” en „toegeven” kunnen zeker niet van toepassing zijn op de onderzoekers, die baanbrekend